

faae en Rigsret nedfat, og endnu mindre Spørgsmaal om for nogen Rigsret at kunne dømme den Minister, som contrasignerede den allerhøieste Bestemmelse —, at det, siger jeg, ikke ved den danske Lovgivning kan formenes nogen Regjering, at træffe Foranstaltninger, hvorved det tillades, at Gjenstande, som vare fortoldede med samme Told i Holsteen, som den, der gjælder i Slesvig, og at Varer, der vare fabrikerede i Holsteen, kunne indgaae toldfrit i Slesvig, og derfor er Loven aldeles ikke til Hindrer. Ja, mine Herrer, det er ikke altid behageligt, at blive gjort opmærksom paa, at en Lov ikke er saaledes ffrevet, som man gjerne vilde have den ffrevet; men det Bidrag, jeg tillader mig her at levere, er ikke noget Bidrag til en Argumentation til Forsvar for Ministeriet, det er simpeltyak et oplysende Bidrag til at bedømme, hvorledes vor Stilling virkelig er, og det troer jeg er godt, at der i den Henseende ingen Uklarhed finder Sted; de Herrer kunne jo læse Loven, og saa ville de see, om de kunne finde nogen eneste Hindring i Loven for hvad jeg her har udtalt (Noth: Ja, det strider imod Loven.). Nei, der staaer aldeles Intet derom i Loven; i den Henseende er jeg ganske rolig for enhver Jurists Opfattelse af den. Men man vil maaskee hertil svare, at det ikke vilde være aabent og smukt handlet af Regjeringen; det er dog, vil man sige, Forsudsætningen ved Loven af 22de December 1850, ikke blot, at Danmark og Slesvig ikke skulle kunne ophøre at være i den Toldforbindelse, hvori de nu ere, og at i den Henseende ingen Modificationer skulle kunne ske uden ved Lov, men ogsaa, at det midlertidige Forhold, som i § 4 er betegnet for Holsteen, hvad Danmark angaaer, tillige skulde, saalænge som det vedbliver for Danmarks Vedkommende, vedblive for Slesvigs Vedkommende. Dette vil man sige mig, men jeg svarer dertil: det kan være en meget rigtig Indvending, forsaavidt den vedkommende Minister vil lægge Bægt derpaa, men det kan derimod aldeles ikke siges at være nogen Indvending, som har en juridisk Betydning. Den ærede Ordfører har — det var mig i det Dieblit ikke ganske muligt at opfatte, hvad han sagde, da han dengang vendte sig til den anden Side,

og da der er, som sagt, en daarlige Afstift heri Salen — den ærede Ordfører har, saa forekommer det mig, villet lægge Tvivl i Rigtigheden af det Udsagn fra Regjeringens Side, at det havde været stemmende med de danske Provindsialstænders Ønske, at see Toldæenhed i Monarchiet indført, og den ærede Ordfører har i den Henseende citeret et Forslag, der havde været under Behandling i Viborg Stænder, og som findes i Stændertidenden. Jeg vil virkelig meget nødig trætte det høitærede Thing med Oplæsningen af en heel Deel Stændertidender, som jeg har liggende her for mig; men hvad angaaer den Stændersdeputerede, hvis Navn jeg troede at høre, saa troer jeg netop, at man ved at eftersee Viborg Stændertidende for 1838 vil see, at denne Mand just i sin Argumentation gif ud fra, at den samme Toldlovgivning skulde indføres i Kongeriget, som gjaldt ikke blot i Hertugdømmet Slesvig, men ogsaa i Holsteen; han nævnte udtryffeligen begge Hertugdømmer; men det er imidlertid aldeles ikke min Mening, saameget mere, som jeg maa begynde med at erklære, at jeg ikke skarpt kunde høre ethvert enkelt Ord af den ærede Ordfører, i den Henseende at ville tillægge den ærede Ordfører nogen Ucorrecthed. Jeg troer at have hørt, at har undtaget Østifternes Stændersforsamling derafra, men det er ganske vist, at, naar man tager Hensyn til de Andragender, som ere komne saavidt, at de ere blevne forelagte Regjeringen, saa er der i denne Sag vist en langt større Virksomhed fra Østifternes Stændersforsamling end fra den jydsk Stændersforsamling, men jeg troer dog, at det af selve det Svar, som blev givet Østifternes Stændersforsamling 1846, vil noksom freingaae, at Regjeringen har været fuldkommen berettiget til den Øtring, som ogsaa er bleven indrømmet af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Ase Balgtreds (Mourad) i hans Forsdrag, at Stænderne nærede levende Ønsker i den Retning, hvori Regjeringen nu søger Sagen ordnet.

Ordføreren: Maa jeg gjøre en kort Berigtigelse?

Formanden: Ja, jeg veed ikke, om den ærede Finansminister tillader det.